

ת"פ 38472/07/16 - מדינת ישראל נגד מאזן אבו תורכי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 38472-07-16 מדינת ישראל נ' אבו תורכי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עידו כפכפי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאזן אבו תורכי (עציר)

הנאשם

גזר דין

מיום 20.3.2016

תיקון מס' 26

ס"ח תשע"ו מס' 2538 מיום 20.3.2016 עמ' 630 (ה"ח 1020, ה"ח 565)

הוספת סעיף 1ב12

1. הנאשם, יליד 1979 נעצר ביום 17.7.16 וביום 21.7.16 הוגש נגדו כתב אישום. כתב האישום שבו הודה הנאשם מייחס לנאשם כי ביום 17.7.16 הלן בדירה הנמצאת בחזקתו באשקלון, שני תושבי הרשות הפלסטינית (להלן: השוהים הלא חוקיים), שלא החזיקו בידם היתר כניסה לישראל. הנאשם הודה והורשע בעבירה של הלנה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 2ב12, 3ב12(א)(1), 3ב12(ג) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, כפי שתוקן בתיקון 26 מיום 20.3.16.

מאחר ומדובר בתיקון חדש לחוק, להלן לשון הוראות החוק בסעיפים המיוחסים לנאשם:

"2ב12. (א) על אף האמור בכל חיקוק, אלה דינם מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין:

(1) מי שמעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב זר שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או מסייע בתמורה או שלא בתמורה, לתושב זר כאמור להשיג מקום לינה, והכול בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמו ובין על ידי אחר המועסק על ידו או מטעמו;...

(ג)(1) קנס המוטל לפי סעיף קטן (א) לא יפחת מ-5,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש;

בהמשך מוגדרת הלנה בנסיבות מחמירות:

מיום 20.3.2016

תיקון מס' 26

ס"ח תשע"ו מס' 2538 מיום 20.3.2016 עמ' 631 (ה"ח 1020, ה"ח 565)

הוספת סעיף 2ב12

"2ב12. (א) נעברה עבירה לפי סעיף 2ב12(א) באחת מהנסיבות המנויות להלן, דינו של עובר העבירה - מאסר ארבע שנים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) הלנה או העסקה כאמור בסעיף 2ב12(א), של שני תושבים זרים או יותר;

(2) הלנה או העסקה של תושב זר כאמור בסעיף 2ב12(א), למשך יומיים רצופים או יותר;...

(ג) (1) קנס המוטל לפי סעיף קטן (א) לא יפחת מ-10,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש;"

עיון בדברי ההסבר להצעת החוק מלמד כי מטרת התיקון הייתה להחמיר עם מי שפועלים באופן שיטתי ועקבי לסייע לאלו השוהים בישראל שלא כדין במציאת מקום לינה, עבודה ובהסעה למקומות אלו.

2. הנאשם הודה כי השוהים הלא חוקיים התקשרו אליו והוא סיפק להם מקום לינה, מבלי שבדק אם יש להם אישורי שהייה בישראל. בטיעונים לעונש טען הנאשם כי לאור קרבה משפחתית לאחד השוהים חש לא נוח לשאול אם יש לו אישורים וב"כ הנאשם הסביר כי מאחר והנאשם בעצמו הינו תושב הרשות הפלסטינית, התקשרו אליו השוהים הלא חוקיים לצורך מקום לינה ללילה אחד.

המאשימה טענה כי מתחם הענישה הראוי בעבירה של הלנת שוהים בלתי חוקיים בנסיבות מחמירות נע בין 6 - 12 חודשי מאסר בפועל לצד קנס כלכלי כבד ומאסר על תנאי.

המאשימה טענה כי יש להביא בחשבון עברו הנקי של הנאשם ואת הודייתו המהירה, אך יחד עם זאת, יש לבכר את שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי בצד העבירה שבה הורשע, ולהשית עונש אשר ירתיע אחרים המבקשים להלין בארץ שוהים לא חוקיים.

המאשימה טענה כי לעבירה אשר עבר המשיב ישנן גם השלכות על בטחון המדינה, שכן בעת האחרונה פוקד את מדינתנו גל טרור, בו צעירים מוסתים נטולי עבר פלילי מבצעים פיגועים באזרחים ישראלים. ב"כ המאשימה אף הביא דוגמה לעניין זה פיגועי דקירת מהעת האחרונה אשר נעשו על ידי שוהים בלתי חוקיים. לפיכך נטען כי

הפוטנציאל הביטחוני בעבירות השהייה הבלתי חוקית בישראל, בלי פיקוח, מקשה להתחקות אחר כוונת השוהים, ולכן על בית המשפט להילחם בתופעה ולהשית עונשים מרתיעים למסייעים בעבירה זו.

לטענת המאשימה, הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות הם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, ופגיעה בביטחון המדינה ובריבונותה וביכולתה להגן על שלום אזרחיה.

מטעם ההגנה נטען כי הנאשם, אשר שוהה בישראל כדין, הלן באופן חד פעמי שני שוהים לא חוקיים, ללא קבלת תמורה ונוכח העובדה שפנו אליו טלפונית וריחם עליהם. מטעם ההגנה נטען כי בעניינו של הנאשם אשר הודה במיוחס לו ניתן להסתפק בתקופת המעצר שכבר בוצעה, תוך הטלת עונש הצופה פני עתיד. ב"כ הנאשם הדגיש כי אין לנאשם עבר פלילי, עובד כקבלן שיפוצים בישראל ואשתו צפויה ללדת בימים הקרובים. נטען כי לו היה הנאשם אזרח ישראל היה צפוי לעבודות שירות ולכן אין למצות את הדין עם הנאשם. למרות החמרת הענישה בתיקון לחוק נטען כי יש להחמיר בהדרגה את הענישה הנוהגת.

3. עקרונות מנחים כלליים בשיקול הדעת לעונש

כתב האישום אינו מפרט את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, למעט עצם ההלנה האסורה, אולם המאשימה בטיעוניה הסכימה כי הנאשם אישר טלפונים לשוהים הלא חוקיים לישון בדירה. לא נטען כי הנאשם נהג להלין בדירה שוהים לא חוקיים תמורת תשלום.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע, לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם. במסגרת יישום עקרון זה עולה כי העבירה אשר בוצעה כללה בתוכה יסוד של הפרת הסדר הציבורי, מדינת ישראל זכאית, ככל מדינה, לקבוע מי יהיו הנכנסים בשעריה, ומי לא יכנס בהם.

התחשבותי בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובמדיניות הענישה הראויה, וכן התחשב, לצורך הערכת חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם הענישה

4. מן הפסיקה עולה רמת ענישה אשר לפיה יש לגזור בעבירות דומות עונש הכולל מאסר בפועל הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים, שניתן לרצות גם בעבודות שירות עד ל- 15 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

ניתן ללמוד על המתחם הראוי מהמתחם שנקבע לעבירות השהייה הבלתי חוקית, ביחס אליה פסק בית המשפט

העליון ב רע"פ 3677/13, אלהרוש נ' מדינת ישראל, 8.12.14, כי העונש ההולם במקרה של מי שעבר עבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברת לראשונה, ללא עבירות נלוות, עומד בין מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר בפועל הכוללים גם את תקופת המאסר על תנאי.

בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי, 4.8.13 נפסק כי חטאם של המסיעים, המלינים והמעסיקים עולה על של השוהים הבלתי חוקיים שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים. החוק החמיר עמם מאחר שהם על פי רוב ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף.

בשונה מעבירת השהייה הבלתי חוקית, אשר נסיבות ביצועה דומות במרבית המקרים, עבירות ההלנה שונה ממקרה למקרה. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה כוללת גם עבירות נלוות ובנסיבות חמורות מהמקרה הנדון. בעניין חמדי הנ"ל הסיע הנאשם 25 שוהים ברכב שניתן להסיע בו עד 12 נוסעים בלבד תוך ביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נגזרו בערעור 20 חודשי מאסר תוך שנקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה שם נע בין 5 ל- 15 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום ב"ש) 17554-12-15 מ"י נ' הוזייל, 4.5.16 נגזר בהסדר טיעון עונש מאסר של 12 חודשים בגין הסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים, שאחד מהם ביצע פיגוע דקירה. בית המשפט הבהיר שם את הסיכון הנובע מסיוע לכניסת שוהים בלתי חוקיים:

"על דרך הכלל בתי המשפט מדברים על ה"סיכון בכוח", אולם בתיק זה, לדאבונו, אחד מבין אותם מסיעים שהסיע נאשם נכנס לישראל במטרה לפגע ולרצוח אזרחים ישראלים חפים מפשע, משימה שבה כמעט וצלח נוכח המפורט בסעיף 11 לכתב האישום. ברי כי לו היה הנאשם בעל ידיעה כזו או אחרת, אף ברמת עצימת עיניים, להיותו של המסיע מחבל, או אז היה עניין לנו בעבירות חמורות בהרבה, בין אם סיוע לעבירות המתה או ביצוע בצוותא. כך גם יצוין כי אמנם הנאשם לא היה מודע לכוונותיו של אותו נוסע, יחד עם זאת יש להניח כי זה היה מודע היטב למצב הביטחוני הרעוע השורר בארץ והזהירות המתבקשת בנסיבות הנ"ל. למותר להוסיף כי נקבע בפסיקה שמצב ביטחוני רעוע מצדיק אף הוא החמרה בענישה בעבירות אלו."

מנגד בת"פ (שלום י-ם) מ"י נ' מרקה, 1.6.15 נגזרו שלושה חודשי מאסר על תנאי כנגד צעיר שהלן שני שוהים לא חוקיים במחסן חנותו. לטעמי ענישה זו חורגת לקולא ממתחם העונש הראוי.

על כן עולה כי מתחם העונש הראוי לעבירה של הלנה בנסיבות מחמירות, ללא עבירות נלוות, שבוצה בנסיבות המקיימות את הרף התחתון הפורמלי של הלנה בנסיבות מחמירות, נע בין מאסר של חודשיים עד שישה חודשי מאסר, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות. החוק קובע קנס מינימלי של 10,000 ₪ אשר בנסיבות מיוחדות ניתן להפחיתו. על כן אני סבור כי מתחם הקנס נע בין 5,000 עד 30,000 ₪ בנסיבות העניין.

הנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות בה

5. מצאתי כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות:

(1) העובדה שלא נגרם נזק מביצוע העבירה.

(2) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

הנסיבות המקלות והמחמירות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מצאתי כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות:

(1) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו והודייתו המהירה.

(2) העדר עבר פלילי לנאשם.

כאמור, נסיבות ביצוע העבירה עונות על הדרישות הפורמאליות של החוק, אולם לא עולה כי ההלנה בוצעה באופן שיטתי תמורת תשלום או כדי להעסיק את השוהים. שקלתי לקולא כי לא נגרם נזק ממעשיו של הנאשם, אך שקלתי לחומרא כי פוטנציאל הנזק הגלום במעשיו הינו בינוני יחסית למדרג בעבירות מסוג זה ויש להתייחס בחומרה רבה יותר, כפי שקובע התיקון לחוק, למי שמלין יותר מאדם אחד בזמן שבו מתבצעות פעולות פוגעניות כנגד מדינת ישראל בהיקף נרחב, לרבות העומס המשמעותי הנוסף המוטל על כוחות הביטחון, וזאת למרות שבעת האחרונה חלה רגיעה זמנית בפיגועים.

שקלתי לקולא כי מניעי העבירה לא היו כלכליים ואת עברו הפלילי הנקי של הנאשם. בנוסף, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה עוד בשלב המעצר עד לתום ההליכים ובכך חסך מזמנו של בית המשפט.

שקלתי לחומרא כי העבירה ומאפייני ביצועה הינם שכחים למדי ויש להרתיע את הציבור המועד הכולל אנשים ובתנאיו של הנאשם מביצוע עבירות דומות. מנגד ההחמרה בתיקון לחוק לא נועדה להרתיע אנשים מסוגו של הנאשם אלא מי שמעסיק, מסיע ומלין שוהים בלתי חוקיים בשיטתיות ותמורת תשלום או טובת הנאה. מצאתי כי מאחר ולא קיבל הנאשם כל תמורה כלכלית ומדובר בעבירה ראשונה, קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים הפחתת הקנס.

6. על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 3 חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 17.7.16.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור את העבירה בה הורשע לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. ₪ 5,000 קנס או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום שחרורו של הנאשם ממאסר

עמוד 5

וכתנאי לשחרור. אחריו יחולו הוראות סעיף 71 חוק העונשין (נוסח חדש), התשל"ז - 1977 .

אני מורה כי בשל היות הקנס מובטח במאסר לא יישא הפרשי ריבית והצמדה ולא יועבר למרכז לגביית קנסות .

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אב תשע"ו, 29 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.